

Postavení zástupců zaměstnanců v pracovněprávních vztazích

Resumé

Tato práce pojednává o zástupcích zaměstnanců v České republice. Rozebírá právní vývoj tohoto institutu na našem území, vznik a význam činnosti odborových organizací, rad zaměstnanců, zástupců zaměstnanců pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a evropských rad zaměstnanců a také pravomoci, které jsou jim svěřeny. Je v ní uvedeno i několik příkladů, které ukazují, jaký je systém činnosti zástupců zaměstnanců v několika zemích Evropské unie, a to konkrétně v Německu, ve Francii, v Belgii, v Dánsku a ve Švédsku. Práce se také zabývá požadavky předpisů Evropské unie na legislativu členských zemí v této oblasti práva a jejich promítnutím do právního řádu České republiky. Na několika stránkách je také popsán sociální dialog, jeho význam a způsoby jeho vedení. S tím též úzce souvisí popis činnosti jedné z nejvýznamnějších mezinárodních organizací při OSN, a to Mezinárodní organizace práce, stejně jako rozbor několika úmluv MOP, které jsou nejdůležitější pro dané téma. Poslední kapitola práce je věnována kolektivnímu vyjednávání, jako zvláštní formě sociálního dialogu a zároveň nejvýznamnější pravomoci odborových organizací, na niž mají odbory monopol.

Tato diplomová práce vychází z principu nezbytnosti ochrany zaměstnanců v pracovněprávních vztazích, který vyplývá především z nerovnoměrně rozložené nabídky a poptávky po pracovní síle. Na tomto principu ostatně dodnes spočívá celá úprava pracovního práva nejen v České republice, ale i v ostatních evropských zemích. V práci je zaujat kritický pohled na českou právní úpravu v této oblasti a poukazuje na její nedostatky. Kritickému rozboru je podroben i poslední nálezný Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 83/06 ze dne 12. března 2008, který do dané problematiky významně zasáhl. Na mnoha místech je vyzdvížena vedoucí role odborových organizací při zastupování zaměstnanců a konstatováno, že odborové organizace jsou nedílnou součástí každého demokratického právního státu. Cílem práce není podat vyčerpávající výklad o všech oblastech, jichž se problematika zástupců zaměstnanců týká, ale shrnout a zhodnotit současnou právní úpravu v České republice. Závěrem je vyjádřen názor, že koexistence více typů zástupců zaměstnanců je sice žádoucí, avšak pro jejich smysluplnou činnost se musí jejich pravomoci vhodně doplňovat a nikoli se překrývat. Proto by byly žádoucí změny v současné právní úpravě.